

РЕШЕНИЕ

№ 10150

гр. София, 27.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 10.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1897** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 197, ал. 2](#) и сл. във връзка с [чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс \(ДОПК\)](#).

Образувано е по жалба подадена от „ИНОВЕЙШЪН ПАРК” ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 8 чрез адв. З. Г.-Л., срещу решение № ПО – 9 от 8.02.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на оспорващия с вх. №53-03-482/02.02.2024 г. по описа ТД на НАП С. срещу Постановление с изх. №С240022-023-0000173/19.01.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ), издадено от Р. Г., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

С жалбата се моли съдът да отмени оспореното постановление и потвърждаващото го решение, като незаконосъобразно и неправилно. Предварителните обезпечителни мерки са наложени преди изтичането на 14-дневния срок срока за представяне на информация и документи по адресираното до дружеството ИПДПОЗЛ, получено на 4.01.2024г. и в този смисъл жалбоподателят счита, че липсва анализ и преценка на конкретни факти и обстоятелства, които да обусловят необходимостта от налагането на тези предварителни обезпечителни мерки. В жалбата се сочи, че разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК изисква обезпечителните мерки да не спират и възпрепятстват дейността на ревизираното лице, поради което задължение на публичния изпълнител е да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки. Жалбоподателят твърди, че размерът на твърдяното публично вземане също е определен при липса на събрани данни и доказателства. Липсва информация също така, която да обосновава извода, че

съществува риск от събирането на предполагаемото вземане. С оглед на факта, че мотивираното искане е направено преди изтичането на законоустановения срок за представяне на исканите от дружеството документи, то жалбоподателя счита, че ревизиращият екип е представил пред публичния изпълнител една невярна информация и е отправил искането преди да обсъди представените от дружеството на 17.01.2024г. документи. В жалбата се твърди, че дружеството разполага с достатъчно на брой и по стойност ДМА, от които публичният изпълнител да избере най-подходящия за целите на обезпечителното производство. Твърди се, че цялостното поведение на административните органи не само пречи на контрола по отношение избора на адекватна обезпечителна мярка, но дори може да се наложи извод за тенденциозно отношение към данъчния субект и преднамерено действие от страна на данъчната администрация спрямо жалбоподателя с цел затрудняване на дейността на дружеството. В обобщение е посочено, че липсата на мотиви на акта и изводите, основани на неизяснена фактическа обстановка, обосновават извод за недоказана обезпечителна нужда и нарушаване на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, което също се сочи като основание за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на решението. Представя писмени бележки и претендира присъждане на сторените по делото разноски, за което представя списък

Ответникът - Директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., редовно призован, се представлява от юрисконсулт П. която оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че Постановление с изх.

№0240022-023-0000173/19.01.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено във връзка с постъпило мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ №Р-22221723007714-039-001/16.01.2024 г. по описа на ТД на НАП С. от М. Ф. на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията. Искането за налагане на ПОМ е направено в хода на възложена ревизия на жалбоподателя със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221723007714-020-001/21.12.2023 г., връчена по електронен път на г., обхващаща задължения по ЗКПО за периоди: 08.02.2021 г.-31.12.2022 г. със срок за извършването до 05.03.2024 г.

Ревизиращият екип е установил, че предполагаемия /очаквания/ размер на задълженията на дружеството е в размер на 310000.00 лв. в това число главница 300000.00 лв. и лихва 10000.00 лв., изчислена към 16.01.2024 г., за която сума по

искане на ревизиращият орган е издадено процесното Постановление с изх. №С240022-023-0000173/г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с което са наложени предварителни обезпечителни мерки, а именно:

1. Възбрана върху следния недвижим имот:

- УПИ, К. 68134.2047.2053, Поземлен имот с идентификатор 68134.2047.2053, в Гр. С., общ. Столична, обл. С. (столица), По кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-3/11.01.2011 г. / 11.01.2011г. на ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГКК, Последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот е от 26.05.2021 г., с Адрес на поземления имот: [населено място], район В., местност Б. Площ: 38114 кв. м, Трайно предназначение на територията: Урбанизирана, Начин на трайно ползване: За вилна сграда, Предишен идентификатор: няма Номер по предходен план: 160006,-площ 38114кв.м, находящ се в с. С., община СТОЛИЧНА, област С., с граници Съседни: 68134.2044.2052, 68134.2044.378,

68134.2044.375,68134.2047.2189,68134.2047.2492,68134.2047.955,68134.2047.847,68134.2047.2128,68134.2051.20,68134.2051.15,68134.2051.19,[ЕИК].16, 68134.2044.1831, 68134.2047.2188, придобит с нотариален акт Нотариален акт № 130 том XVI рег. 7182 дело 5041 от 11.02.2021 г., издаден от Служба по вписванията - [населено място], с данъчна оценка (за недвижими имоти) 1 806 603.60 лв. В. е

наложена до размера на предполагаемото задължение, посочено от ревизиращия екип в искане за налагане на ПОМ, а именно в размер на 310 000.00 лв. Изпратено е заявление за вписване до Агенцията по вписванията с изх. №С240022-153-0000286/19.01.2024г.

С Решение № ПО-9/8.2.2024г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение жалбата на „ИНОВЕЙШЪН ПАРК” ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0240022-023-0000173/19.01.2024 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В хода на настоящето производство са събрани допълнителни писмени доказателства, представени както от жалбоподателя, така и от ответника. От същите се установява, че срокът за извършването на ревизията е продължен до 30.05.2024г. Представено е

отправено до съда искане за продължаване срока на наложените обезпечителни мерки от 29.04.2024г. При извършена служебна проверка се установи, че по така подаденото искане е постановено определение № 4711/9.5.2024г. по адм.д. № 4389/2024г. по описа на АССГ, с което е продължен срока на наложените предварителни обезпечителни мерки спрямо „ИНОВЕЙШЪН ПАРК“ ООД, с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № С 240022-023-0000173/19.01.2024г., до приключване на ревизионното производство.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Видно от данните по делото решение № ПО-9/8.2.2024г. на директора на ТД на НАП С. град е връчено на 12.02.2024 г., като жалбата е подадена до съда на 19.02.2024г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки.

Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за

форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК.

Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ. затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 ДОПК той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Видно от данните по делото, на 21.12.2023г. с издаването на ЗВР е образувано ревизионно производство по отношение на жалбоподателя. В хода на вече започнало производство и на база искане на орган по приходите е издадено ПНПОМ на

19.01.2023г., с което, с цел да се защитят интересите на държавата, е наложена оспорената мярка.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако:

а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото не са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ възбрана върху недвижим имот.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК – дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

В процесния случай с Постановление изх. №С240022-023-0000173/19.01.2024 г. са наложени предварителни обезпечителни мерки - възбрана върху недвижим имот, като

съдът намира, че са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 - ал. 3 от ДОПК.

Видно от данните по делото е налице мотивирано искане от 16.01.2024г. /лист 24/ от орган по приходите във връзка с ревизия спрямо жалбоподателя, образувана със ЗВР от 21.12.2024 г., надлежно връчена на дружеството на 4.01.2024г., като е посочено, че не е установена реалната дейност на дружеството и в хода на ревизията предстои да се установи реалността на извършените придобивания, какви плащания са налице и дали са извършени плащания от страна на дружеството с цел придобиване на двата процесни имота, респективно да се установи произхода на средства за придобиване на имотите. Посочено е, че ревизираното лице е подало ГДД за 2021г. до 2022г., като при ревизията е възможно да се установят обстоятелства, които да водят до промени във финансовия резултат за ревизирания период. Посочен е и предполагаемият размер на бъдещите задължения, който е в особено големи размери и е направен извод, че без налагане на предварителни обезпечения събирането на установените задължения ще се затрудни. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

Преценката за затрудненото събиране на задълженията на ревизираното лице е предоставена на преценката на съответния орган по приходите, от който изхожда предложението - вж. чл. 121, ал.1, изр. I от ДОПК, като по този начин липсата на достатъчно мотиви, не е съществено процесуално нарушение, како се твърди в жалбата, тъй като чрез отправяне на искането съответният орган упражнява правомощие при оперативна самостоятелност и преценката за нуждата от това е извън предметните предели на съдебната проверка. В случая съдът следва да констатира само наличието на това правомощие при органа, съгласно чл. 169 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК, която безспорно е налице. В тази връзка неоснователно е твърдението в жалбата, че към датата на налагане на обезпечителните мерки не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Фактът, че на ревизираното лице се установяват задължения в определен предполагаем размер и че същото разполага с имущество обуславя наличие на обезпечителна нужда -

длъжниковото имущество служи за обезпечение на задълженията му. Щом данните са за наличие на годно да послужи за обезпечение имущество на жалбоподателя, в това число недвижими имоти и именно, за да не се разпореди с тях и така събирането на задължението да стане невъзможно или значително да се затрудни, в този смисъл преценката на публичния изпълнител да наложи обезпечителни мерки е мотивирана. Касае се за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда и условията на чл. 121 от ДОПК, налице е висящо ревизионно производство съобразно ЗВР №Р-22221723007714-020-001/21.12.2023г. спрямо „ИНОВЕЙШЪН ПАРК“ ООД за установяване на задължения на дружеството за периода от 8.2.2021г. до 31.12.2022г. по ЗКПО, което ще приключи с надлежен ревизионен акт. Действително, искането за налагане на предварителните обезпечителни мерки е направено преди представените от дружеството документи, но неоснователно в жалбата се твърди, че ревизиращият орган и публичният изпълнител не са направили проверка на цялостното имущество на дружеството за наличието на други активи, които да обезпечат бъдещото вземане. Напротив, от данните по делото се установява, че такава преценка и анализ е извършена като е установено, че дружеството не притежава други активи или МПС, освен недвижими имоти. След направеното проучване на имуществото на ревизираното лице, публичният изпълнител е установил, че същото не притежава машини и съоръжения, стоки и инвентар, дългосрочни и краткосрочни инвестиции, вземания от трети лице, които могат да обезпечат предполагаемите задължения. Тези обстоятелства се потвърждават и от представените от ревизираното лице справки за притежавани недвижими имоти, МПС, машини, стоки, оборудване, стопански инвентар, дългосрочни и краткосрочни инвестиции и за вземания от трети лица /лист 14-17, папка 2/ от делото, в отговор на връченото му ИПДПОЗЛ. От същите се установява, че дружеството не притежава такива, с изключение на процесните два недвижими имота. В тази връзка неоснователно в жалбата се сочи, че липсва анализ на имущественото състояние на ревизираното лице, като изцяло се споделят изложените от решаващия орган съображения, че въз основа на

направения обстоен анализ и проверка публичният изпълнител като е отчетел обстоятелството, че очакваният размер на задълженията е в особено големи размери -310000.00 лв. в това число главница 300000.00 лв. и лихва 10000.00 лв., е обезпечил очакваните задължения на ревизирувания субект към бюджета чрез налагане на възбрана върху посочения недвижим имот като единствена възможна мярка. В жалбата се сочи, че дружеството разполага с достатъчно на брой и по стойност ДМА, от които да се избере най- подходящия начин, но доказателства за това не се представят. Освен това, дружеството разполага с правната възможност за замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение по реда на чл. 199 от ДОПК, възможността, предвидена в същата разпоредба да предложи пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Към настоящия момент, видно от приложените по делото доказателства, то не се е възползвало от нито една от тези правни възможности. С жалбата не са представени доказателства за наличието на други движими/недвижими вещи, върху които би могло да се наложи друг вид обезпечение до размера на предполагаемите задължения. Не се представят и доказателства, от които да е видно, че наложената мярка възпрепятства извършваната от ревизираното лице дейност. Съдът намира, че наложеното обезпечение отговаря и на принципа на съразмерност заложен в чл. 6 от АПК, доколкото обезпечението е наложено до размера на очакваното задължение, а от друга страна се постига и целта на обезпечителната мярка - да запази имуществото на длъжника и не затрудняват дейността му доколкото възбраната забранява разпореждането, но не и използването на имуществото в дейността на длъжника.

Следва да се има предвид, че публичният изпълнител не е наложил запор на притежаваните от дружеството банкови сметки и по този начин не е попречил на извършваната от същото търговска и инвестиционна дейност и предвид обстоятелството, че възбраната забранява разпореждането с имуществото, но не и неговото ползване в т.ч. и с инвестиционна цел. Що се отнася до коментирания в жалбата друг недвижим имот, то доколкото неговата данъчна оценка е в размер на 3 740.30 лв., правилно е прието от публичния

изпълнител, че същото не би могло да служи за обезпечение на размера на очакваните задължения.

По изложените съображения, съдът намира постановеното решение за законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и изрично заявеното в тази връзка искане от пълномощника на ответника за заплащане на разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ТД на НАП С. юрисконсултско възнаграждение за осъщественото по делото процесуално представителство от юрисконсулт, в размер на 100 лв. съобразно разпоредбата на § 2 ДР ДОПК, вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горните съображения и на основание чл. 197, ал.ал. 1 – 4, вр. чл. 121, ал. 2 ДОПК, Административен съд София - град, 17 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНОВЕЙШЪН ПАРК“ ООД срещу решение № ПО – 9 от 8.02.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на посоченото лице срещу Постановление с изх. №С240022-023-0000173/19.01.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ).

ОСЪЖДА „ИНОВЕЙШЪН ПАРК“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: